

Zászlószentelés Esztergomban

Az Esztergom – Belvárosi **Szent Péter és Pál plébániatemplom búcsúja** alkalmából **2005. június 26-án** megtartott ünnepi szentmisén **Dr. Paskai László** bíboros áldotta meg Pécsi L. Dániel alkotásait: **az egyházközség zászlaját és címerét.**

Az esemény arra is módot nyújtott, hogy a „jelles” jelképtervező, valamint Petrás Mária iparművész közös tárlaton mutassa be alkotásai legjavát.

A kiállítást **Dr. Kukorelli István alkotmánybíró** ihletett megnyitója vezette be, és a **Kecskes Együttes**, a Zsérei Női Kórus, valamint **Incze Ildikó** előadóművésze foglalta méltó keretbe.

Egyházunkat – felkérésre – e sorok írója képviselte az eseményen. Felszólalásának rövid tartalma itt következik:

* * *

„A legmélyebb tisztelettel és a legnagyobb szeretettel köszöntöm a Magyarországi Unitárius Egyház, a más irányú elfoglaltságai miatt távolmaradni kényszerült **Rázmány Csaba püspök úr**, valamint a magam nevében az itt megjelent főméltóságokat és a kedves érdeklődőket.

Számomra azért is különös megtiszteltetés ez az alkalom, mert főgondnok-helyettesként éppen a magyarországi katolicizmus fővárosában szólalhatok meg először.

Amikor büszkén tartom számon az egyetlen magyar alapítású szerzetesrendet, a Pálosokét, nem feledkezhetem meg vallásalapító elődeinkről

sem. Ők iktatták törvénybe a világon először 1568-ban, Tordán a megbékélő vallásszabadságot, amelyet a nemrég alapított unitárius egyház hívei kezdeményeztek. Ennek törvényi megerősítésére még kétszer került sor a történelem folyamán. Nevezetesen 1848-ban és 1991-ben.

Napjainknál maradvá ehhez még azt tehetem hozzá, hogy mi nem kivívni, hanem kiérdemelni óhajtjuk a „történelmi egyház” minősítést.

Külön is örömmre szolgál, hogy Pécsi L. Dániel barátom engem magánemberként hívott meg erre a szép ünnepségre. Az ő munkálkodása, amit nagy érdeklődéssel kísérek nyomon, ébresztett rá arra a felismerésre, hogy választott műfajában milyen gyönyörűen összecseng a művészet szabad szárnyalása a címer- és zászlótan szigorú rendjével.

Petrás Mária mindkét művészeti ágának: a kerámiának és a dalnak, valamint a csángó léleknek is régóta őszinte tisztelője vagyok. Itt érthetjük, érezhetjük meg igazán, hogy Pécsi L. Dániellel együtt, ha különböző eszközökkel is, de egy szívvel, egy akarattal ölelik magukhoz az egész Kárpát-medence magyarságát. Ehhez kívánok mindkettőjüknek törhetetlen hitet és jó egészséget mindnyájunk örömeire.

Végezetül, köszönetképpen a nagyszerű élményért, zágoni Mikes Kelemen idézem: Az erdélyi vér nem adomért szolgál, hanem becsületért!”

Pálffy László
főgondnok-helyettes

Szinte Gábor pannói Franciaországban

Saint-Simon egy Lyon és Clermond-Ferrand között található kis falu Franciaország déli részén, Auvergne megyében. Híres szülötte egy pásztorfiú, bizonyos Gerbert Aurillac, aki az első ezredforduló kiemelkedő alakjává vált, mint pápa, II. Szilveszter néven. A falu nagy becsben tartja híres szülöttjét, nevét emlékhely őrzi, valamint a közelmúltban döntés született egy, a helyi katolikus templom falát díszítő táblakép-sorozat megrendeléséről, mely a pápa életútját, munkásságát hivatott bemutatni, méltó emléket állítva az egyházfőről.

E munkálatokat Szinte Gábor unitárius festőművész végezte el, igen nagy sikert aratva a felavatás napján. Az ünnepségre június 24–25-én került sor, első nap a lakosoknak és az érdeklődőknek több turnusban mutatták be – magnószalagról szöveges magyarázattal – a képeket, felelevenítve a pápa életútját, majd a második napon a falu polgármesterének, és a meghívott helyi és országos képviselők ünnepi beszédeit hallgathattuk meg. Tanár úr is köszönetet mondott – francia nyelven – az őt ért megtiszteltetésért.

II. Szilveszter pápa volt kora tudós pápája: matematikával, asztronómiával is magas szinten foglalkozott, valamint ő volt az, aki a Német-Római Császárság trónörökösének, Ottónak nevelését végezte. Hozzánk, magyarokhoz a Szent István-i keresztény ország megalakulásában játszott szerepe által kötődik, ő volt ugyanis, aki a Szent Koronát

hazánk első királyának elküldte, így Magyarország a keresztény Európához csatlakozni tudott.

Szinte Gábor képein kihangsúlyozza ezt a kötődést: külön képeken szerepelnek a Korona küldésének mozzanatai: a pápa álmát, melyben angyal mondja neki, hogy a lengyeleknek adandó koronát a másnap megjelenő magyar küldöttség számára nyújtsa át; István megkoronázása; a templom bejáratával szemben, az Urasztala fölött, az egész plafont beborítva ott látható a Szent Korona. Tulajdonképpen Franciaországban van egy kicsi magyar templom, mely azáltal vált kicsit magyarrá is, hogy emléket állít az ország születésének.

Az ünnepségről a Heltai Könyvesbolt szervezésében megtartott könyvbemutatón szereztünk tudomást, a könyvben magyar és francia nyelvű ismertető mellett az elkészült képekről is láthattunk részleteket. Szerencsénkre a családjunk kijutott Saint-Simonba, és részesei lehettünk a képek felavatásának. A hivatalos beszédeket követően a város egy kis fogadást szervezett a templom melletti térre, nagy boldogságunkra magyar szót is hallottunk: voltak Franciaországban nyaraló családok, akik tudomást szereztek az ünnepségről, több család érkezett Magyarországról, de voltak ott olyan magyarok is, akik az Egyesült Államokból utaztak Saint-Simonba.

Az utazás előtt az interneten keresztül felvettük a kapcsolatot franciaországi unitárius szerve-

zetekkel, egy Bordeaux-ban élő szervezővel, bizonyos Jean-Claude Barbier-vel levélben beszélünk meg találkoztát. Csodálatosnak tartotta a képeket, és elhatározta, hogy terjeszteni fogja a hírust, hogy a templom egy zárandokhelyé lépjen elő – magyar vonatkozása miatt. Itt ki kell térnünk az unitárius vallásra Franciaországban. Sokat beszélgettünk erről M. Barbier-vel, ugyanis ő sokat foglalkozott az Unitárius Egyház történetével, és fontosnak tartja a gyökerekhez, a történelmi hagyományokhoz való ragaszkodást. Franciaországban ugyanis az emberek nem születnek unitáriusnak, ő maga is katolikus volt, azonban – mint legtöbbször a közösség tagjai közül – nem fogadták el a dogmákat, és olyan vallást vettek fel, melyben ezek nem találhatók meg. Istenhitüket azonban megtartották, bár templomok és lelkészek híján evangélikus istentiszteletekre járnak. Lényeges azonban, és ezt M. Barbier is hangoztatta, a Kolozsvári és a Magyarországi Unitárius Egyházhoz való ragaszkodás, és a hit megtartása. Szemben az univerzalista irányzatokkal, M. Barbier azt az unitárius vallást vallja, melyet mi, magyarok Erdélyben és Magyarországon. Természetesen, mivel Franciaországban nincs Unitárius Egyház, közösségeik nem szervezettek, bárki csatlakozhat, aki hiszi az Istent, és olyan vallást keres, mely elveti a dogmákat. M. Barbier részt vett Kolozsváron az

IARF-konferencián, lelkesen mesélt terveiről, melyeket még az utazása előtt készített: végigjárni Erdély történelmi városait, és először életében ott lenni, ahonnan az unitarizmus származik. Ez lesz az ő zárandokútja, megfogalmazása szerint számára Erdély olyan, mint a muszlimoknak Mekka.

Szalontai Kata egyetemi hallgató
(Veresegyház)

Farkas Wellmann Éva költőné bemutatása

1979-ben születtem Marosvásárhelyen. 1997-ben érettségiztem Székelyudvarhelyen a Tamási Aron Elméleti Líceum filológia-idegen nyelv osztályának tanulójaként. Még ebben az évben sikeres felvételi vizsgát tettem a Babes-Bolyai Tudományegyetem magyar-angol szakára. 2001-ben államvizsgáztam. Szakdolgozatom témája egy tizenkilencedik századbeli drámaíró kollégiumi tanár, Magyarósi Szőke József munkásságának áttekintése volt. A székelyudvarhelyi dokumentációs könyvtár kéziratok anyagában felfedezett témával (*Nemzeti jelleg M.S.Z.J. kéziratok drámájában* címmel) részt vettem a kolozsvári Thália 2001. június 11-i konferenciáján. 2001. őszén felvételiztem az egyetem Irodalom és társadalom elnevezésű magiszteri tanulmányaira, ahol 2003. februárjában védtem szakdolgozatomat. Kutatási témám Mózes Attila regényeinek vizsgálata (a magány és szabadsághiány alakváltozatainak nyomon követésével) volt.

1998-tól kezdődően rendszeresen közlök verseket erdélyi és magyarországi irodalmi folyóiratokban, antológiákban. 2002-ben önálló verseskötetem is megjelent *Itten ma donna választ* címmel, az Erdélyi Híradó kiadó és a magyarországi Fiatal Írók Szövetsége közös gondozásában. Irodalmi tevékenységemért 2000-ben Látó-nívódíjat, 2001-ben Mikó András-díjat, 2002-ben az Erdélyi Magyar Írók Ligája által kiosztott Méhes György-debüt díjat, 2004-ben Communitas-ösztöndíjat és Arany János-ösztöndíjat, 2005-ben Petőfi Sándor-díjat kaptam.

A 2002–2003-as évek folyamán a kolozsvári Bridge Language Study House nyelviskola angol és magyar nyelv tanára voltam. 2002-ben a Babes-Bolyai Tudományegyetem újságíró szakán mint óraadó tanár tartottam szemináriumokat XX. századi magyar irodalomból. 2002. őszétől

2003. őszeig a Romániai Magyar Irodalmi Lexikon munkatársaként dolgoztam. Munkámban az ötödik (záró) kötet szócikkeinek megszerkesztése, a hiányzó dokumentáció pótlása volt a feladatomban.

2003. szeptemberétől a székelyudvarhelyi Orbán Balázs Általános Iskola tanáraként dolgozom.

Farkas Wellmann Éva *Szerencsejáték, túl a nyáron*

Hogy mint esett, hogy feldobtam az érmét,
habár a távlat olykor újrairja,
bizonyítnám, ha lenne tétje és mért,
elmondanám, s tudnád, mi volt a nyitja;
nem értelmeznéd értő-furcsa kegygel,
s bizonyítnám, ha lenne tétje és mért
egy menettérti személyvonatjeggyel,

hogy így történt: csak nyárnak volt a vége;
egy rosszulnényt tartott amaz óra,
megkérdeznéd, nemrég volt, avagy rég-e,
s miért, hogy nem bírhattam végre szóra,
szerepelt-e még bárki más a tervben?
Megkérdeznéd, nemrég volt, avagy rég-e...
(Rutinból nyertem, mint a solitairben.)

A működési elv az ötven-ötven;
arány, mit dzsókerként ne nézz, de láss át,
visszaszámolt időt vagy tért a ködben,
vagy mindnek égen túli, torz imázsát;
– tudnád netán, e kártya-tét mit ér meg? –
visszaszámolt időt vagy tért a ködben,
vagy lassabb járását a kósza vérnek?

S adá az Úr a vér rendes folyását.